

51. KONKURS
FAIR PLAY PKOl
2017

WARSZAWA, 13 MAJA 2018

51. KONKURS FAIR PLAY PKOL 2017

ORGANIZATORZY

POLSKI KOMITET OLIMPIJSKI
KLUB FAIR PLAY PKOL

WARSZAWA, 13 MAJA 2018

Laureaci

51. Konkursu Fair Play PKOl 2017

Trofeum Fair Play 2017 w kategorii

Czyn czystej gry

DARIUSZ BUKOWSKI – kajakarstwo

Listy gratulacyjne Fair Play 2017 w kategorii

Czyn czystej gry

DRUGOLIGOWA DRUŻYNA PIŁKI NOŻNEJ RKS RADOMIAK RADOM

Jerzy Cyrak – trener, Maciej Świdzikowski – kapitan drużyny

MICHAŁ KWIATKOWSKI – kolarstwo

GRZEGORZ STAREŃCZAK – piłka siatkowa

Wyróżnienia indywidualne Fair Play 2017 w kategorii

Całokształt kariery sportowej i godne życie po jej zakończeniu

RYSZARD BOREK – badminton

BOGUCHWAŁ FULARA – piłka ręczna

EUGENIUSZ KIJEWSKI – koszykówka

ANTONI PIECHNICZEK – piłka nożna

Wyróżnienia Fair Play 2017 im. prof. Zofii Żukowskiej w kategorii

Promocja wartości fair play

RYSZARD MIKURDA – sporty samochodowe

ELŻBIETA WYSOCKA

SALEZJAŃSKA ORGANIZACJA SPORTOWA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Trofeum Fair Play 2017 w kategorii *Czyn czystej gry*

Honoruje szczególny czyn czystej gry, którego dokonał zawodnik lub zawodniczka, zespół sportowy lub trener w roku 2017. Czynem tym pomógł innym, poświęcając nawet swoje szanse wygranej, dając tym samym wyraz szacunku dla pisanych i niepisanych praw w sporcie oraz swojej humanistycznej postawy wobec drugiego człowieka.

Dariusz Bukowski

kajakarz

Podczas mistrzostw świata w maratonie kajakowym w Pietermaritzburgu (RPA) w trakcie ostatniej „przenoski” w konkurencji K1 Dariusz Bukowski, nie bacząc na obniżenie własnych szans medalowych, niosąc własny kajak, pomógł przenieść (przez blisko 150 metrów) sprzęt kontuzjowanemu Michaelowi Stuardowi (RPA). Po tym wydarzeniu partner Michaela – Gustaw Smook (RPA) poprosił naszego zawodnika, by popłynął z nim w konkurencji K2, zaznaczając, że... *chce popłynąć tylko z Darkiem.*

Po wyrażeniu zgody przez sędziego głównego zawodnicy ci w K2 kat. 45–49 lat w składzie POL/RPA zdobyli brązowy medal.

Listy gratulacyjne Fair Play 2017 w kategorii *Czyn czystej gry*

drugoligowa drużyna piłki nożnej

RKS Radomiak Radom

trener – Jerzy Cyrak

kapitan drużyny – Maciej Świdzikowski

Podczas rozgrywanego 11 sierpnia 2017 w Radomiu meczu RKS Radomiak Radom – Rozwój Katowice, gdy do zakończenia pozostało jeszcze 40 minut, doszło do niefortunnego zdobycia bramki przez drużynę gospodarzy. Zauważywszy kontuzję gracza Radomiaka, zawodnik Rozwoju świadomie wybił piłkę poza pole gry po stronie gospodarzy. Po tym geście zawodnik Radomiaka wrzucił piłkę z autu do Macieja Świdzikowskiego, a ten – chcąc natychmiast oddać piłkę rywalom, skierował ją w stronę bramki katowiczian. Piłka odbiła się od murawy i niefortunnie dla gości, przelatując nad interweniującym bramkarzem Rozwoju, wpadła do bramki. Po natychmiastowej konsultacji z trenerami radomianie oddali gościom możliwość zdobycia gola, odsuwając się od piłki po wznowieniu gry od środka, rezygnując tym samym z prowadzenia 2:0 na rzecz kontaktowego wyniku 2:1.

We wspomnianym wyżej meczu w zespole Radomiaka wystąpili następujący zawodnicy: Hubert Gostomski, Damian Jakubik, Maciej Świdzikowski, Michał Grudniewski, Martin Klabnik, Peter Mazan, Matthieu Bemba, Simon Colina, Maciej Filipowicz,

Kamil Cupriak, Leandro Rossi, rezerwowi: Filip Adamczyk, Szymon Stanisławski, Patryk Winształ, Dawid Jabłoński, Jakub Rolinc, Chinonso Agu, Dariusz Brągiel. Sztab szkoleniowy tworzyli: Jerzy Cyrak – I trener, Sebastian Rybak – asystent trenera, Jakub Studdziński – trener bramkarzy, Zdzisław Radulski – masażysta, Cezary Romanowski – masażysta, Andrzej Wilkowski – kierownik techniczny.

Michał Kwiatkowski

kolarstwo

Podczas liczącego ponad 180 km IX etapu kolarskiego Tour de France (9 lipca 2017) – Rafał Majka (grupa Bora Hansgrohe) uczestniczył w groźnej kraksie na 70. kilometrze etapu. Mimo poważnych potłuczeń usiłował kontynuować jazdę. Strata do czołówki powiększała się. W sytuacji kolegi zorientował się Michał Kwiatkowski (Sky) i mimo że jest zawodnikiem innej zawodowej grupy kolarskiej, udzielił wsparcia koledze z reprezentacji Polski, „doprowadzając” go do mety. Gest Michała Kwiatkowskiego został nagłośniony w wielu europejskich mediach. Koledze za wsparcie dziękował również Majka, który krótko po osiągnięciu mety trafił do szpitala, ale z udziału w wyścigu musiał się wycofać.

Grzegorz Stareńczak

piłka siatkowa

– trener zespołu MKS MOS Wieliczka

Podczas finałowego Turnieju „Kinder+Sport” w Zabrzu po ataku zespołu MOSM Tychy i przyznaniu przez sędziego punktu ekipie MKS MOS Wieliczka (punkt ten dawał przewagę w emocjonującej końcówce 10:9 – w tie breaku gra się do 11), trener Grzegorz Stareńczak, informując sędziego o dotknięciu piłki przez zawodniczkę z jego zespołu, poprosił o skorygowanie wyniku i przyznanie punktu drużynie przeciwnej. Wynik został zmieniony i po kilku piłkach zespół z Wieliczki spotkanie przegrał. Porażka, łączy zawodniczek, ale i wspaniała postawa Grzegorza Stareńczaka uhonorowana przez organizatorów i ambasadorów turnieju nagrodą Fair Play.

Wyróżnienia indywidualne Fair Play 2017 w kategorii

Całokształt kariery sportowej i godne życie po jej zakończeniu

Dla zawodnika lub zawodniczki, którzy wyróżnili się postawą fair play w sporcie i godnym życiem po zakończeniu kariery sportowej (osobistym, zawodowym, w działaniach na rzecz młodzieży uprawiającej sport itp.).

Ryszard Borek

badminton

Zawodnik, a następnie trener badmintona. Od początku związany z klubem w Głubczycach (najpierw Unia, a po zmianach nazwy – Polonia i Technik). W trakcie wieloletniej pracy szkoleniowej przyczynił się do zdobycia przez podopiecznych 24 tytułów Drużynowego Mistrza Polski oraz ponad 450 medali na Indywidualnych Mistrzostwach Polski. W latach 1981–2004 pełnił funkcję trenera kadry narodowej Polskiego Związku Badmintona. W tym czasie jego zawodnicy zdobyli trzy brązowe medale podczas Mistrzostw Europy Seniorów oraz jeden srebrny i dwa brązowe na Mistrzostwach Europy Juniorów. Był trenerem reprezentacji na igrzyskach olimpijskich w Atlancie (1996), Sydney (2000) i Atenach (2004). Następnie, do 2009 roku, pracował z kadrą narodową Cypru, a potem został trenerem klubu Morfotikos Nikozja.

W 1977 roku był współzałożycielem Polskiego Związku Badmintona. Całą energię poświęcał rozwojowi polskiego badmintona zarówno jako trener, jak i działacz sportowy. Obecnie jest na emeryturze, ale pełni funkcję wiceprezesa LKS Technik Głubczyce; jest też czynnym trenerem-konsultantem. Jego działalność, zaangażowanie, ale przede wszystkim postawa moralna zostały docenione przez Kapitułę Kolegium Sędziów PZBad. poprzez przyznanie mu w 2002 roku związkowej nagrody Fair Play.

Boguchwał Fulara

piłka ręczna

Legenda krakowskiej piłki ręcznej. Osobowość niezwykła, ciesząca się szacunkiem sympatyków i znawców tej dyscypliny. Wieloletni zawodnik I-ligowego AZS Kraków, następnie trener juniorów tego klubu. Wychowawca czterech olimpijczyków, w tym dwóch brązowych medalistów olimpijskich (Montreal 1976): Jana Gmyrka i Alfreda Kałuzińskiego. W latach 1975–1981 trzykrotny mistrz kraju i zdobywca Pucharu Polski z drużyną Hutnika Kraków. Dwukrotny triumfator Pucharu Polski (WKS Wawel – 1974, KS Hutnik Kraków – 1977). W latach 1981–85 trener reprezentacji Egiptu i zdobywca Mistrzostwa Afryki drużyn młodzieżowych, a następnie zdobywca Pucharu Austrii z drużyną UH Stockerau – 1989.

Magister wychowania fizycznego, przez 25 lat kierownik Studium WF i Sportu na Uniwersytecie Pedagogicznym im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie. Prowadził sekcje piłki ręcznej klubu uczelnianego, zdobywając Mistrzostwo Polski Szkół Pedagogicznych.

Eugeniusz Kijewski

koszykówka

Jeden z najlepszych zawodników w historii polskiej koszykówki. Olimpijczyk (Moskwa 1980 – 7. miejsce) i 236-krotny reprezentant Polski, mający na koncie ponad 3000 zdobytych punktów. Trzy razy w karierze został zawodnikiem roku, pięć razy zdobył tytuł króla strzelców polskiej ligi koszykówki. Pomimo wielu lukratywnych zagranicznych propozycji pozostał wierny przywiązaniu do Polski. W walce sportowej na pierwszym miejscu stawiał zawsze przestrzeganie przepisów sportowej rywalizacji i fair play. Po zakończeniu kariery zawodniczej rozpoczął pracę trenerską (Lech Poznań, Anwil Włocławek, Prokom Trefl Sopot, PBG Basket Poznań, Polski Cukier Toruń). Trener polskiej reprezentacji koszykarzy w latach 1993–1998 (7. miejsce na Mistrzostwach Europy –1997). Dwukrotnie uznany za najlepszego trenera ekstraklasy. Jego karierę trenerską przerwał udar. Po ciężkiej i mozolnej pracy,

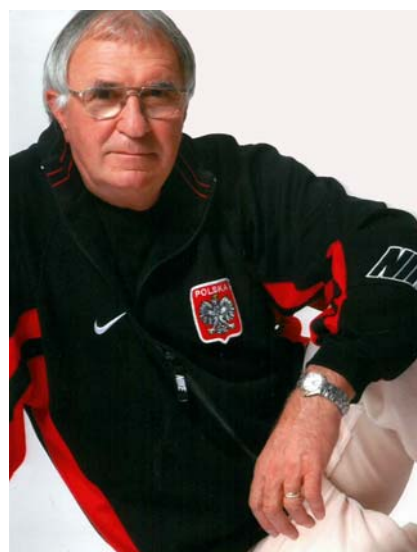

która pozwoliła mu odzyskać sprawność i zdrowie, wrócił do sportu i krzewienia zasad czystej gry, tym razem wśród studentów Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu. Nie zapomina też o najmłodszych – stoi na czele Fundacji Biofarm Basket Poznań, wspiera utalentowanych sportowców i zapewnia rozwój obecnym i przyszłym pokoleniom koszykarzy wywodzącym się z Poznania i Wielkopolski.

Antoni Piechniczek

piłka nożna

Karierę piłkarską rozpoczął w Zrywie Chorzów, następnie grał w Naprzodzie Lipiny (1960–1961), Legii Warszawa (1961–1965), Ruchu Chorzów (1965–1972) i francuskim Chateauroux (1972–1973). W 1964 r. zdobył z Legią Puchar Polski, a w 1968 Mistrzostwo Polski z Ruchem. Rozegrał trzy mecze w reprezentacji Polski (1967–1969). Grał w pomocy i na prawej obronie. Po ukończeniu studiów w Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie rozpoczął pracę trenerską w BKS Bielsko-Biała, którą kontynuował w Odrze Opole, Ruchu Chorzów, Górniku Zabrze oraz w klubach zagranicznych: Al-Rayyan Doha w Katarze, Al-Shabbab, Al-Whda i Al-Nasr w Zjednoczonych Emiratach Arabskich oraz Esperance Tunis w Tunezji.

W 1987 zdobył Mistrzostwo Polski z Górnikiem Zabrze. Trener reprezentacji Polski, która zajęła trzecie miejsce podczas finałów mistrzostw świata w Hiszpanii (1982). Wywalczył również awans do mistrzostw świata w Meksyku (1986). Ponownie objął funkcję selekcjonera reprezentacji w maju 1996 r. Nie udało mu się jednak doprowadzić do awansu na mistrzostwa świata we Francji i 7 czerwca 1997 r. podał się do dymisji. Pracował również jako selekcjoner reprezentacji Tunezji (udział w Igrzyskach Olimpijskich w Seulu – 1988) oraz Zjednoczonych Emiratów Arabskich. Trzykrotnie uhonorowany tytułem Trenera Roku (przez tygodnik „Piłka Nożna” w 1978 r. i „Przegląd Sportowy” w latach 1981 i 1982).

Długoletni działacz Polskiego Związku Piłki Nożnej. Był dwukrotnie jego wiceprezsem. Wielokrotnie zapraszany do programów telewizyjnych różnych stacji jako ceniony ekspert. Wykładowca w Akademii Wychowania Fizycznego w Katowicach, kształcący kolejne pokolenia instruktorów i trenerów piłki nożnej. Za swoją działalność uhonorowany licznymi odznaczeniami państwowymi i sportowymi. W 2017 r. został laureatem medalu „Kalos Kagathos”, którym honorowani są ludzie sportu odnoszący sukcesy również „za metą”.

Wyróżnienia Fair Play 2017 im. prof. Zofii Żukowskiej w kategorii *Promocja wartości fair play*

Dla podmiotów (osób, stowarzyszeń lub instytucji) promujących ideę fair play oraz szczególnie aktywnie działających w zakresie jej upowszechniania i wdrażania.

Ryszard Mikurda

sporty samochodowe

Emeryt. Sędzia ponad 1700 polskich i zagranicznych imprez sportowych – komisarz FIM klasy międzynarodowej sportów: samochodowego, motocyklowego i kartingu. Do roku 2002 członek władz ZG PZMot oraz Głównych Komisji Sportów Samochodowych i Motocyklowych. Ponad 300 razy komandor lub przewodniczący Komisji Organizacji Mistrzostw Polski, Europy i Świata. Pomysłodawca i organizator Złotów Motocykli i Pojazdów Zabytkowych. Publicysta i dziennikarz. Członek Kapituły Fair Play przy wojewodzie świętokrzyskim w latach 2008–2016.

Elżbieta Wysocka

Współzałożycielka i prezes stowarzyszenia Akademia Mistrzów Sportu – Mistrzów Życia. Członkini grona ekspertów Rady Programowej projektu „Program zapobiegający chorobom cywilizacyjnym w aspekcie nadwagi, otyłości i cukrzycy wśród mieszkańców województwa opolskiego”, niezwykle priorytetowo traktowanego przez władze Opolszczyzny. Inicjatorka wielu akcji promujących – w różnych kręgach i grupach społecznych, często w środowiskach osób dotkniętych przez los – aktywność sportową jako doskonały sposób na rozwiązywanie problemów wychowawczych, społecznych i zdrowotnych, a także propagujących wizerunek sportowca olimpijczyka jako wzór do naśladowania dla młodych ludzi. Reaktywowała Łuczniczy Klub Sportowy Surma i jako prezes tego klubu doprowadziła go do czołówki łuczniczych klubów w Polsce.

Salezjańska Organizacja Sportowa Rzeczypospolitej Polskiej

Związek stowarzyszeń sportowych, posiadający status organizacji pożytku publicznego, członek Polisportive Giovanili Salesiane Internazionale, Polskiego Komitetu Olimpijskiego oraz Krajowej Federacji Sportu dla Wszystkich. Organizacja powstała w roku 1992 z inicjatywy księży salezjanów, sióstr salezjanek i osób świeckich. Przez blisko 100 stowarzyszeń lokalnych rozsianych na terenie całej Polski prowadzi działalność sportowo-wychowawczą wśród około 30 tysięcy dzieci i młodzieży, głównie z rodzin upośledzonych, niewydolnych wychowawczo oraz nierzadko dewiacyjnych. SALOS jest organizatorem Ogólnopolskich Igrzysk Młodzieży Salezjańskiej, Ogólnopolskich Igrzysk Młodzieży Salezjańskiej w Futsalu oraz – już pięciokrotnie – Światowych Igrzysk Młodzieży Salezjańskiej. Jest jednym z najaktywniejszych stowarzyszeń kultury fizycznej w Polsce. Program organizacji opiera się na głęboko humanistycznych założeniach olimpizmu i etyki olimpijskiej, u podstaw której tkwią takie wartości jak pokój, dobro, przyjaźń, sprawiedliwość, szacunek, godność, solidarność i fair play. Priorytetowe miejsce zajmuje działalność naukowa, sympozjalna i wydawnicza. Organizacja poprzez swoich członków-księży sprawuje opiekę duszpasterską nad sportowcami naszego kraju. Prezesem organizacji od momentu jej powołania jest prof. dr hab. Zbigniew Dziubiński. Za wybitne osiągnięcia w pracy sportowo-wychowawczej z dziećmi i młodzieżą SALOS wyróżniona została dyplomami od Premiera Rzeczypospolitej, Ministra Edukacji Narodowej oraz Ministra Sportu i Turystyki.

Plebiscyty „Sztandaru Młodych” o tytuł „Dżentelmena Sportu” i Konkursy Fair Play PKOl

1963–2017

Inicjatorami nagród fair play byli w roku 1963: red. Tadeusz Olszański, ówczesny kierownik działu sportowego w redakcji „Sztandaru Młodych”, oraz Tadeusz Konwicki, Jan Strzelecki i Andrzej Ziemilski. Po dyskusji pt. *Bij mistrza* „Sztandar Młodych” wspólnie z Klubem Dziennikarzy Sportowych SDP przeprowadził pierwszy Plebiscyt na „Dżentelmena Sportu”. Został nim wybitny pięściarz Zbigniew Pietrzykowski.

W listopadzie 1977 r. Polski Komitet Olimpijski powołał Komisję Fair Play (przekształconą potem w Klub Fair Play PKOl), która postanowiła corocznie przyznawać nagrody sportowcom, działaczom, kibicom sportowym bądź instytucjom za postawę i promocję fair play. W tej sytuacji na sugestię Ryszarda Łukasiewicza – redaktora naczelnego „Sztandaru Młodych” – połączono siły i zaczęto organizować wspólne plebiscyty PKOl i „SM”, z czasem przekształcone w Konkursy Fair Play (współpraca ze „SM” ustała z chwilą rozwiązania tej redakcji w 1997 roku.) Tytuły Dżentelmena Sportu przyznawano do 1978 r., następnie Dżentelmena do 1983 r. W 1984 r. tytuły zastąpione zostały Nagrodami Fair Play, w 1993 r. – Głównymi Nagrodami Fair Play, w 2000 r. – Głównymi Trofeami Fair Play, a od 2009 r. – Trofeami Fair Play. Od roku 2001 Trofeum Fair Play stanowi statuetka projektu Krystiana Jarnuszkiewicza, wykonana w oparciu o znaczek Klubu Fair Play PKOl, zaprojektowany przez firmę Publicis FCB Poland. Wręcza się ją również jako Honorowe Trofeum Fair Play PKOl osobom wybitnie zasłużonym dla ruchu olimpijskiego i promocji zasad fair play. Do chwili obecnej Honorowe Trofeum przyznano ośmiu osobom. Pierwsze Honorowe Trofeum Fair Play PKOl przyznano Januszowi Piewcewiczowi – wieloletniemu sekretarzowi Międzynarodowego Komitetu Fair Play. W roku 2018 Polski Komitet Olimpijski przyznał Honorowe Trofeum Fair Play red. Tadeuszowi Olszańskiemu.

TO MÓJ POMYSŁ
NA SUKCES W ŻYCIU
I W SPORCIE, ALE NIE
ZA WSZELKĄ CENĘ

TO DLA MNIE
RADOŚĆ RUCHU
I WSPÓŁZAWODNICTWO,
SZACUNEK
DLA LEPSZEGO

TO MÓJ SPOSÓB
NA BYCIE SOBĄ
W ŻYCIU
I W SPORCIE,
W KONTAKCIE
Z INNYMI

TO ŻYCZLIWOŚĆ
DLA LUDZI, POMOC
I WSPÓŁDZIAŁANIE
W SPORCIE
ORAZ W ŻYCIU
MOJEJ KLASY, SZKOŁY,
MOJEJ RODZINY

TO RÓWNOŚĆ SZANS
W GRZE, W ZABAWIE,
W ZAWODACH,
W RYWALIZACJI
KOLEŻEŃSKIEJ

TO JA I TY,
TO MY I ONI;
DOTYCZY NAS
WSZYSTKICH

TO PRZESTRZEGANIE
REGUŁ GRY I PRZEPISÓW
NA CO DZIEŃ - W ŻYCIU
I W WALCE SPORTOWEJ

TO TROSKA O ZDROWIE
MOJE I MOICH KOLEGÓW,
MOJEJ RODZINY
I PRZYJACIÓŁ,
W CZASIE PRACY
I WYPOCZYNKU

TO POSZANOWANIE
LUDZI, PRZYRODY
I ŚRODOWISKA

TO MOJA WALKA
Z NIELOJALNOŚCIĄ,
NIESPRAWIEDLIWOŚCIĄ
I OSZUSTWAMI
W ŻYCIU I W SPORCIE

KODEKS FAIR PLAY

